

Anne-Else Højgaard Jensen henter båndoptager og materialer til næste time. Hver klasse har sin pose.

POSEDAMEN LØBER STÆRKT

Anne-Else Jensen har været 21 år på samme skole. Hun er engageret som var det første skoledag hver dag

LÆRER JENSEN I CHRISTIANSFELD

Stik mod sin egen holdning til aftaler løb hun fra en stilling som lærer på prøve i Vester Nebel. Lige inden hun skulle begynde, blev hun tilbudt et job på Christiansfeld Skole, og der har hun været siden.

– Jeg havde det skidt med at bryde aftalen, for et ord er et ord. Men det var mest praktisk, at jeg blev i området, og det var det lokale netværk, der hjalp mig. Desuden var det i forbindelse med den første bølge af lærerarbejdsløshed.

Siden 1975 har Anne-Else Højgaard Jensen været på Christiansfeld Skole, der blev grundlagt af Brødremenigheden i 1775.

Tågen er tyk som ærtesuppe, da Anne-Else Højgaard Jensen tager imod en tilfældig tirsdag.

Hendes mand er brøndborer, og for syv år siden byggede de huset i udkanten af Christiansfeld. I industriområdet med honningbageriet og fjernvarmeværket som nærmeste naboer. Hun viser rundt i huset, der er bygget af kvalitetsmaterialer og indrettet, så der altid kan stå en dør åben til en lun krog i haven.

– Det er bygget til at min mand kan drive virksomhed hjemmefra, forklarer Anne-Else Højgaard Jensen, som indimellem hjælper med papirarbejdet.

På den 6000 kvadratmeter store grund er et par får ansat som græsslåmaskiner. Ofte kommer der børn forbi, for at snakke med de kælnede dyr.

Den velplejede have ånder tungt i det tidlige efterår, da hun kører hen på skolen.

– Normalt cykler jeg, men om tirsdagen skal jeg på kursus i Kolding, og jeg kan ikke nå at hente bilen.

Kontoret

Brødremenighedens gamle skole ligger midt i Christiansfeld.

– Det er nogle af mine børn, siger hun, da hun viser rundt på skolen, der ligger op ad den store træbeklædte kirke.

– Nå, du var nok ude og handle i

går, bemærker en af hendes elever fra 1. klasse.

– Anne-Else Højgaard Jensen går hurtigt og målrettet. Hendes dag er planlagt og forberedt fra hendes skaldte kontor på lærerværelset.

Ved siden af kontoret under et mindre bord, har hun et par kasser, hvor hver klasse har et indkøbsnet med materialer.

– Mine kolleger driller mig med mit kontor, men jeg forbereder mig på skolen, så jeg stort set har fri, når jeg kommer hjem, siger Anne-Else Højgaard Jensen og fortsætter:

– Jeg læser faglitteratur derhjemme, men ellers forsøger jeg at holde skolen ude fra mit hjem.

Faglitteraturen fylder en del på skrivebordet i brøndborerens kontor. De nye læseplaner, bøger om læsning, undervisningsdifferentiering og forældre ligger pænt i en bunke og venter på at blive læst.

– Der sker hele tiden noget, man må følge med i, siger hun.

Skråskriften

Første time denne tilfældige tirsdag er med dansk i 6. klasse. På tavlen står der, hvad der skal ske i den kommende tid.

Så Dansk-bøgerne kommer på bordet, og de går i gang med at skrive om at arbejde på en chokoladefabrik. Det må være en drøm for de fleste.

– I skriver skråskrift og ikke for meget direkte tale, siger Anne-Else Højgaard Jensen.

Det med skråskriften har hun diskuteret med kollegerne. Hun synes, det giver en mere personlig håndskrift, men hvad de andre gør i deres klasser, blander hun sig ikke i.

Hun har været elevernes klasselærer siden de gik i 4. klasse, og hun er utrolig glad for dem.

Til klassens tid om torsdagen bager duksen. Så kommer der stearinlys på bordene, og der læses historie bag nederlede gardiner.

– Klassens tid er organiseret med di-

rigent og sekretær. På den måde lærer de at holde møde, og det er også rart, at de opdrager hinanden.

Anden time er engelsk med samme klasse. Den korte pause er brugt til at hente en båndoptager og posen fra det lille kontor med materialerne til den nye time.

Hun finder guitaren frem, så engelsktimen kan indledes med en et par sange.

Oprindeligt skulle de have haft dansk, men de sidste engelsktimer er blevet brugt til så meget andet.

– Jeg har bedt ugerne om at købe mapper, så de bedre kan holde styr på papirerne, forklarer Anne-Else Højgaard Jensen.

Fagdioten

Tredje time er med dansk i hendes nye 1. klasse, hvor hun også er klasselærer. Som klasselærer i to klasser, medarbejderrepræsentant i skolebestyrelsen, et dansk kursus og 100 timers overtid fra sidste skoleår, der skal afspadseres, er der 18 undervisningstimer tilbage. Til gengæld er der så meget andet.

Anne-Else Højgaard Jensen blev færdig på Haderslev Seminarium i 1975, hvor hun havde engelsk og håndarbejde som liniefag.

I studietiden underviste hun i tysk, og blev faktisk ansat på Christiansfeld Skole som tysklærer.

– De første to år havde jeg lidt af hvert, men senere underviste jeg i engelsk og tysk. Det blev endda til to år udelukkende med tysktimer på skemaet. Jeg var på sin vis en fagidiot, men jeg oplevede det ikke som en begrænsning. Blandt andet havde jeg et to-årigt tyskkursus, der gjorde det ud for et tredje liniefag, siger Anne-Else Højgaard Jensen.

Siden fik hun også andre fag igen, og for tre år siden blev hun klasselærer for en 4. klasse.

– Det var en udfordring og en måde at komme videre på. Jeg kommer tættere på børnene, og det giver en anden fornemmelse af arbejdet, når man også er klasselærer.

Klasselærerejobbet i den nye 1. klasse sagde hun ja til efter nogen betænkningstid. Der manglede en klasselærer, da skolens leder fandt et andet job, fordi der var usikkerhed om skolens fremtid.

Foto: Karin Rüggeisen

Christiansfeld Kommune med godt 9000 indbyggere har valgt at have syv skoler, og det giver til tider kamp om klasserne, når budgetterne skal strikkes sammen.

– Vi er 23 lærere og har det godt sammen, så jeg har ikke lyst til at flytte skole, siger Anne-Else Højgaard Jensen, som afviser karakteristikken tryghedsnarkoman.

– Jeg har gode kolleger og gode fag. Jeg befinder mig godt med en vis stabilitet, så længe det ikke er en sovepude. Udlængslen får jeg afløb for i ferierne.

Opdrageren

Hun synes, lærergerningen er utrolig levende, selv om hun indimellem savner lidt ro.

Inden fjerde time haster hun op på lærerværelset for at snakke med skolepsykologen, der har testet et par af eleverne i hendes første klasse.

– Klassens børn er meget forskellige, og de skal lære at samarbejde. De problemer er langt større end, hvad jeg har oplevet før, og som lærer bruger du mere tid på den opdragende funktion end tidligere, mener Anne-Else Højgaard Jensen.

Hun lægger vægt på, at børnene lærer at respektere hinanden. At de for eksempel siger tak i lige måde, når hun siger god weekend.

– Det er mig imod at skælde ud, men børnenes adfærd kan gøre det nødvendigt.

Børnene siger pænt farvel, inden de løber ud i gården. Anne-Else Højgaard Jensen pakker posen sammen og går over på sit kontor, inden hun kører til Kolding.

Kursisten

De næste to år går hun på dansk kursus tre timer om ugen på lærerhøjskolen.

Efter kurset er der lige et par ærinde, der skal ordnes i Kolding, fordi tiden ikke rækker til at støtte de lokale forretninger i Christiansfeld, inden hun skal hjem og lave mad.

– Jeg søger tit om efteruddannelse, men kursuspuljen er ikke stor nok til at imødekomme alles ønsker. Men det skal vel ikke komme mig til last, at jeg kan lide at lære noget mere, og derfor søger jeg, når jeg har lyst.

Lyd fra en basguitar vidner om, at sønnen Peter, der går i 2.g, er kommet hjem.

Han gik på Holstebro Ungdomsskole i 9. og 10. klasse.

– Han havde simpelthen lyst til at prøve noget andet. At det blev Holstebro Ungdomsskole skyldtes, at vi var sent ude, men det er en fantastisk god skole, siger Anne-Else Højgaard Jensen.

Datteren Mette går i 10. klasse på efterskolen, der er en metodistskole.

– Vi valgte den skole, fordi der er meget musik på stedet, og fordi der stilles der krav til børnene under trykke rammer, siger hun.

Det bliver til en hurtig snak om dagens begivenheder, inden hun skal til pædagogisk råds møde på skolen.

Egentlig skulle hun have været til blomsterbinding, men i stedet bliver det til en diskussion om skolens forældremøder, morgensamlingernes fremtidige form og edb-rummets udstyr.

– Nåh, du hænger stadig på, siger et par kolleger til Folkeskolens udsendte, der som en skygge har fulgt Anne-Else Højgaard Jensen fra morgenstunden. □